

# Sajarah Nu Disumputkeun tina Ayat Kaopat Puluh - Nomer Dua Puluh Tilu

## *Yehezkiel Nomer Opat*

Jeff Pippenger

2026-08-09

Yehezkiel dipikawanoh minangka “nabi nu ngadu’a” sabab anjeunna mangrupikeun lambang tina saratus opat puluh opat rébu, anu dina pasal salapan tina kitabna keur ngadu’a (ngahuleng jeung ceurik) ku lantaran kalakuan-kalakuan keji anu dipigawé di éta nagri jeung di gareja. Dina éta petikan tina Testimonies anu ku urang geus dicutat dina tulisan saméméhna, Sister White nyerat, “Nabi éta sorangan téh hiji urang asing di hiji tanah asing, tempat ambisi anu taya watesna jeung kakejeman anu galak maréntah kalawan pangluhurna. Naon-naon anu anjeunna tingali jeung denge ngeunaan kalaliman jeung kajahatan manusa nganyenyeri jiwana, sarta anjeunna ngadu’a kacida paitna beurang jeung peuting.”

Sarébu opat puluh opat rébu téh nyaéta “jalma-jalma buangan Israél,” anu kungsi dipaparkeun ka mana-mana, sakumaha dilambangkeun ku Yéheskiél anu dibawa kana pangbuangan. Prosés panyegelan anu dilambangkeun dina Yéheskiél salapan téh sarua jeung Wahyu tujuh, sarta duanana éta pasal digambarkeun lumangsung dina poé-poé panungtungan.

“Ieu panyegelan ka para abdi Allah téh sarua jeung anu dipintonkeun ka Yehezkiel dina titingalian.” Testimonies to Ministers, 445.

Ti tahta-Na, Allah ngarahkeun para kerub, anu saterusna ngatur roda-roda éta. Yehezkiel kudu ngartos tina tetenjoan éta yén Allah nu nyepeng kakawasaan, sanajan dina mangsa nalika sagalana katingalina keur dina kakacauan. Sadérék White nyebut “ku cara anu sarua” sanggeus ngajentrekeun susunan pamaréntahan Allah dina tahta, anu ngarahkeun para kerub anu ngatur urusan bumi, sakumaha anjeunna ngajelaskeun Yohanes di Bait Suci tempat Kristus lumampah di antara tujuh jemaat. Yehezkiel jeung Yohanes téh lambang jalma-jalma anu hirup dina mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu, anu, sakumaha dicatet ku ilham, “The scenes to be enacted in our world are not yet even dreamed of.”

Tangtu waé nalika Sadérék White nyerat kecap-kecap éta, kecap-kecap éta leres; nanging dina mangsa panyégélan, éta manggihan kasampurnaanana anu sampurna. Kira-kira dua puluh taun ka tukang, naha anjeun kantos nyangka yén anu ayeuna keur lumangsung di dunya aya patalina jeung ngagimbungna walang Islam? Walang minangka lambang Islam dina pasal salapan Kitab Wahyu ngawengku migrasi alamiah walang-walang Afrika Kalér. Walang-walang anu ngagimbung dina jalur migrasi Afrika éta saajar jeung géografi anu kungsi direbut ku Islam. Islam téh turunan Ismael, sarta indung Ismael téh Hagar. Hagar hartina “hiber” atawa “ngungsi.” Dina basa Arab éta ngaran biasana ditulis Hajar (حاجرة), sarta patalina jeung akar kecap anu sarua nu ngahasilkeun Hijra (migrasi/palayan Muhammad). Akar-akar Islam dipatalikeun lain ngan jeung ngagimbungna walang, tapi éta akar ogé ngawengku harti migrasi. Naha aya anu kantos ngabayangkeun yén

imigrasi ilegal téh mangrupa hiji manifestasi tina walang Islam?

Naha aya anu ngimpi yén komunis global bakal ngawangun paséa jeung gerombolan Islam? Boh Islam boh kakawasaan naga para globalis naék ti jurang tanpa dasar dina Wahyu 9/11 masing-masing, sarta jurang tanpa dasar éta ngawakilan hiji manifestasi kakawasaan satanis. Duanana pihak anu ayeuna sapihak téh mangrupikeun alat-alat Iblis nurutkeun Kitab Suci kayaktian.

“‘Nalika maranéhna geus ngarampungkeun [keur ngarampungkeun] kasaksian maranéhna.’ Mangsa nalika dua saksi éta kudu ngaramal bari dipaparin pakean karung geus lekasan dina taun 1798. Nalika maranéhna keur ngadeukeutan kana ahir pagawean maranéhna dina kaayaan teu katingali, perang kudu dilancarkeun ngalawan maranéhna ku kakawasaan anu digambarkeun minangka ‘sato galak anu naék ti jurang anu taya dasarna.’ Di loba nagara Éropa, kakawasaan-kakawasaan anu maréntah dina Garéja jeung Nagara salila mangabad-abad geus dikawasa ku Iblis, ngaliwatan papasi. Tapi di dieu dipintonkeun hiji manifestasi anyar tina kakawasaan Satanis.” The Great Controversy, 268.

Di dieu Sadérék White nétélakeun datangna sosialisme dina mangsa Révolusi Perancis, bari ogé nyatet yén Sétan ogé ngawasaan kakawasaan kapausan. Kakawasaan kapausan ogé kaluar ti jurang anu taya dasarna dina Wahyu tujuh belas, sarta dina Wahyu pasal salapan, Islam téh mangrupa haseup anu kaluar ti jurang anu taya dasarna. Intina tetep kénéh kieu: naha ilham saéstuna maksudna, “Adegan-adegan anu bakal lumangsung di dunya urang téh can kungsi dipikahayang ku saha waé dina impian?” Saha anu kungsi ngimpi yén Islam ayeuna bakal sumebar ka sakuliah Éropa sarta ayeuna keur nurun ka Amérika? Naha anjeun ngimpi yén walang bakal disebarkeun ka sakuliah dunya ku para globalis ti Perserikatan Bangsa-Bangsa, Uni Éropa, jeung partéy démokrat Amérika Sarikat?

Saha anu ngabayangkeun yén lembaga-lembaga atikan bakal dikawasaan ku aliansi komunis jeung Islam anu ayeuna dibiayaan ku duit pajeg para warga nagara anu henteu kungsi ngamaksudkeun yén duit pajegna bakal dipaké pikeun ngancurkeun bangsa anu nyadiakeun duit pajeg éta.

Saha anu nu kungsi ngabayangkeun yén Britania Raya bakal ngamajukeun jeung ngajaga kaayaan budak awéwé bule dirampok ku geng, diculik, dipanjara, jeung dipaéhan ku Islam? Loba jalma nunjukkeun kanyataan yén unggal sistem komunis nu kungsi aya dina sajarah manusa salawasna mangrupa kagagalan lengkep, tapi buah sosialisme di Britania mangrupa panghukuman kana sosialisme sarua gedéna jeung kagagalan filsafat ékonomi jeung pulitik sistem éta.

Saha anu kungsi nyangka yén para padagang di bumi bakal diidinan ngenalkeun racun pikeun ngalaksanakeun rajapati massal ka leuwih ti tujuh belas juta jalma?

Saha anu nyangka yén jalma-jalma saperti George Soros, Bill Gates, jeung Anthony Fauci bakal diidinan ngalaksanakeun kalakuan jahat maranéhna anu sipatna sétanis tanpa aya balukarna saréréa?

Nalika Sister White nyarios yén pamandangan-pamandangan anu bakal kajantenan moal kabayangkeun dina impian, anjeunna nyarios kitu dina kontéks mangsa pamasihan meterai ka

saratus opat puluh opat rébu. Anjeunna neraskéun koméntarna ngeunaan pangéling Kristus dina Mateus dua puluh opat, nalika anjeunna nyatet, “Palajaran-palajaran ieu kanggo mangpaat urang. Urang kedah nyangking iman urang ka Allah, sabab aya pas di payuneun urang hiji mangsa anu bakal nguji jiwa manusa. Kristus, di Gunung Zaitun, nyarioskeun deui pangadilan-pangadilan anu pikasieuneun anu bakal miheulaan datang-Na anu kadua.”

Palajaran anu kakara dirujuk ku anjeunna téh nya éta gambaran-gambaran ngeunaan Yehezkiel jeung Yohanes di Bait Suci, anu keur diajar ngartos yén Allah ngawasaan sagala hal. Dina kabingungan jeung pambrontakan anu ayeuna keur lumangsung, hiji kabingungan jeung pambrontakan anu ngan bakal beuki ngagedéan sapanjang sajarah maju, jalma-jalma anu jadi utusan Allah, sakumaha dilambangkeun lain ku Yehezkiel jeung Yohanes di Bait Allah wungkul, tapi ogé ku Yesaya, ngan bakal mampuh ngajalani sajarah ku cara anu ngamulyakeun Gusti lamun maranéhna ngartos yén sanajan hal-hal anu can kungsi kabayang ku urang ogé, tetep aya dina kakawasaan Allah.

Kabayang roda anu papotongan jeung roda séjénna éta ngawengku kajadian-kajadian anu can kungsi kabayang saméméhna, sarta éta téh kajadian-kajadian anu lumangsung dina mangsa panyegelan anu dimimitian dina 9/11. Palajaran-pelajaran anu kudu dipaluruh téh ngan dipaluruh ku jalma-jalma anu ku iman asup ka Tempat Nu Maha Suci sarta ningali Kristus jeung cahaya-Na nu mancorong ti Peti Perjangjian. Nalika kamulyaan éta ditempo sakumaha dilambangkeun ku Daniel dina pasal sapuluh, golongan anu narima mangpaat tina cahaya éta dipisahkeun ti jalma-jalma anu ngungsi tina tetenjoan éta.

Jeung kuring, Daniel, nyalira ningali eta tetenjoan; sabab jalma-jalma anu babarengan jeung kuring henteu ningali eta tetenjoan; tapi hiji kageter anu kacida gedéna narajang maranéhna, nepi ka maranéhna kabur pikeun nyumputkeun dirina. Daniel 10:7.

Aya seueur deui nu tiasa dicangking tina petikan dina artikel saméméhna, nanging dina panutup artikel ieu urang bakal ngabahas hiji roda. Dina artikel nu pamungkas urang geus nyatet perlambangan tina angka dua puluh lima, sarta saméméh éta urang geus nyéépkeun waktos kana angka tilu puluh. Cahaya tina kitab Yehezkiel lain saukur angka-angka perlambangan wungkul, tapi pantes pikeun mimiti ngawanohkeun diri kana sawatara lambang angka éta saméméh ngawitan mawa kajelasan tina kabingungan.

## **Sapuluh Tujuh**

Tilu nubuat dua ratus lima puluh taun éta nandaan hiji mangsa tujuh belas taun anu dimimitian dina ahir sajarah garéja Smirna. Ti taun 313 nepi ka 330, tujuh belas taun éta ngalambangkeun ngadegkeun patung sato galak.

Dua ratus lima puluh taun anu dimimitian dina 457 SM réngsé dina 207 SM, sapuluh taun sanggeus perang Raphia jeung tujuh taun saméméh perang Panium. Ti Raphia nepi ka Panium aya tujuh welas taun, sarta éta ngalambangkeun sajarah nu disumputkeun tina ayat opat puluh sakumaha ditepikeun dina ayat sabelas nepi ka lima belas tina Daniel sabelas.

Ptolemy IV Philopator (anu ogé dipikawanoh minangka Ptolemy IV) nyaéta panguasa anu meunang dina Patempuran Raphia dina taun 217 SM. Anjeunna maréntah salaku raja (jeung firaun) Mesir Ptolemaik ti taun 221 SM nepi ka taun 204 SM, ku kituna anjeunna maréntah salila tujuh belas taun. Anjeunna ngamimitian pamaréntahanana saméméh Patempuran Raphia, tapi pupus saméméh Patempuran Panium.

Perang Raphia anu ngawakilan Perang Ukraina dimimitian dina taun 2014 nalika Amérika Sarikat nyababkeun hiji révolusi warna di Ukraina. Ptolemaios IV, raja kidul, ngalambangkeun Vladimir Putin, anu mimiti maréntah dina taun 2000, nyaéta sataun saméméh dimulaina panyegelan saratus opat puluh opat rébu dina taun 2001. Saperti halna jeung Ptolemaios, Putin mimiti maréntah saméméh perang Ukraina, anu dilambangkeun ku perang Raphia anu dimimitian dina taun 2014. Saméméh Panium, Putin, sakumaha anu dilambangkeun ku Ptolemaios, disingkirkeun. Putin mimiti maréntah dina taun 2000, ku kituna sajarah jeung awal jaman panyegelan anu dimimitian dina taun salajengna, 2001. Tujuh welas taun simbolis sakumaha anu diwakilan ku Ptolemaios nangtukeun mangsa Putin maréntah, sarta anjeunna ngalakukeun kitu salila jaman panyegelan.

Trump anu dilambangkeun ku panutupna dua ratus lima puluh taun anu dimimitian dina 457 SM, ayana dina sajarah nu sarua anu disumputkeun jeung Putin, nyaéta sajarah anu panjangna tujuh belas taun dimimitian ti perang Raphia. Naga (Putin) jeung nabi palsu (Trump) ayana dina éta sajarah anu disumputkeun. Dina éta sajarah, sato galak, anu digambarkeun minangka “nu ngarampog umat maneh” anu ngalambangkeun kakawasaan kapapaan, ayana dina ahir tujuh belas taun ti Raphia nepi ka Panium.

Taun 321 ngagambarkeun hukum Minggu di Amérika Sarikat, sarta 321 aya dina jero hiji période tujuh belas taun ti Édik Milan dina taun 313 nepi ka babagian kakaisaran dina taun 330.

Sajarah anu kagambarkeun ti Paska Agung Yosia sakumaha disebutna, ngamimitian siklus Yobel anu ka tujuh welas pikeun bangsa Yahudi. Ti Paska Yosia, anu mangrupa hudang rohani panggedéna dina Perjanjian Heubeul, nepi ka 22 Oktober, éta ngagambarkeun sajarah Millerite ti 11 Agustus 1840 nepi ka 22 Oktober 1844, tapi anu leuwih penting, éta ngagambarkeun sajarah ti 9/11 nepi ka hukum Minggu. Waktu pamaséan saratus opat puluh opat rébu téh kagambarkeun ku siklus Yobel anu ka tujuh welas ti Yosia nepi ka 22 Oktober. Tujuh welas mangrupikeun lambang anu pakait jeung kajadian-kajadian utama dina waktu pamaséan, sarta angka tujuh welas mangrupa titik tempat roda-roda Yehezkiel silih patepang.

Dina sajarah nu disumputkeun dina ayat kaopat puluh tina kitab Daniel, sakumaha diwakilan dina ayat kasapuluh nepi ka kalima belas tina pasal anu sarua, naga téh dipatalikeun jeung angka “17” ku pamaréntahan Ptolemy. Sajarah ti peperangan Raphia dina ayat kasapuluh hiji nepi ka peperangan Raphia dina ayat kalima belas téh “17” taun. Sajarah éta nempatkeun Donald Trump di tengah-tengah tujuh welas taun anu diwakilan ku dua peperangan éta. Gambar sato galak anu dibentuk sarta ditegakkan ku Trump di Amérika Sarikat diwakilan ku “17” taun ti 313 nepi ka 330. Dina ayat kahiji pasal kahiji, Ezekiel aya dina taun katilu puluh tina siklus Yobel anu ka-“17”. Naha anjeun kungsi ngalamun yén angka tujuh welas ngawakilan salah sahiji roda anu ku Ezekiel katingali di Tempat Nu Maha Suci?

Yehezkiel teh mangrupikeun lambang jalma-jalma dina mangsa panyegelan anu ku iman geus asup ka Ruang Mahasuci. Maranéhna téh imam-imamna Petrus.

Aranjeun oge, minangka batu-batu hirup, keur diwangun jadi hiji imah rohani, hiji imam-imam suci, pikeun ngurbankeun kurban-kurban rohani, anu katarima ku Allah ku jalan Isa Almasih. 1 Petrus 2:5.

Maranéhna geus diparéntahkeun pikeun nepikeun hiji amanat ka umaturut perjangjian Allah, anu engké bakal diliwatan; sanajan maranéhna geus dipélingan ti heula, umaturut perjangjian Allah moal ningali atawa ngadangu.

Sarta Mantenna ka kaula ka sim kuring, “He anak manusa, sangkan beuteung maneh dahar, jeung eusian jero beuteung maneh ku gulungan ieu anu ku Kami dipasrahkeun ka maneh.” Tuluy ku sim kuring didahar éta, sarta dina sungut sim kuring rasana amis lir madu. Sarta Mantenna ngandika ka sim kuring, “He anak manusa, indit, datang ka kulawarga Israil, tuluy ucapkeun kecap-kecap Kami ka maranéhna. Sabab maneh lain diutus ka hiji bangsa anu basa omonganana asing jeung létahna hésé, tapi ka kulawarga Israil; lain ka loba bangsa anu basa omonganana asing jeung létahna hésé, anu kecap-kecapna moal kahartos ku maneh. Saéstuna, upama maneh ku Kami diutus ka maranéhna, tangtu maranéhna bakal ngadéngékeun ka maneh. Tapi kulawarga Israil moal daék ngadéngékeun ka maneh; sabab maranéhna henteu daék ngadéngékeun ka Kami; margi sakumna kulawarga Israil téh tarangna kandel jeung haténa teuas. Tingali, Kami geus ngajadikeun beungeut maneh kuat ngalawan beungeut maranéhna, jeung tarang maneh kuat ngalawan tarang maranéhna. Saperti inten anu leuwih teuas batan batu api, kitu Kami ngajadikeun tarang maneh: ulah sieun ku maranéhna, ulah geumpeur ku pameunteuna, sanajan maranéhna téh kulawarga anu barontak.” Yehezkiel 3:3–9.

Yéhezkiel dipiwarang pikeun ngawawarkeun hiji pesen ka bangsaurut perjangjian sakumaha diwakilan ku kaum Protestan dina sajarah Millerit jeung gereja Advent Poé Katujuh Laodikia dina poé-poé panungtungan. Lamun manéhna nolak ngawawarkeun éta pesen, getih jalma-jalma anu tetep henteu dipéling bakal ditanggung ku manéhna.

Eh anak manusa, Kami geus ngajadikeun maneh jadi panjaga pikeun urang Israil; ku sabab kitu, dangukeun pangandika tina sungut Kami, sarta pasihan maranéhna pangéling ti Kami. Lamun Kami nyebut ka jalma jahat, “Maneh pasti bakal paéh,” sarta maneh henteu méré pangéling ka manéhna, ogé henteu nyarita pikeun ngingetan jalma jahat éta sangkan nyingkah tina jalanana anu jahat, supaya nyawana salamet, mangka jalma jahat éta bakal paéh dina kajahatanna; tapi getihna bakal Kami tuntutan tina leungeun maneh. Tapi lamun maneh ngingetan jalma jahat, sarta manéhna henteu tobat tina kajahatanna, ogé henteu nyingkah tina jalanana anu jahat, manéhna bakal paéh dina kajahatanna; tapi maneh geus nyalametkeun nyawa sorangan. Deui, lamun saurang jalma bener murtad tina kabeneranana, tuluy ngalakonan kajahatan, sarta Kami nempatkeun batu sandungan di hareupeunana, manéhna bakal paéh; ku sabab maneh henteu méré pangéling ka manéhna, manéhna bakal paéh dina dosana, jeung kabeneran anu kungsi dipigawéna moal diinget deui; tapi getihna bakal Kami tuntutan tina leungeun maneh. Sanajan kitu, lamun maneh ngingetan jalma bener, supaya jalma bener téh ulah dosa, sarta manéhna henteu dosa, manéhna tangtu bakal hirup, lantaran manéhna geus dipaparin pangéling; kitu deui maneh geus nyalametkeun nyawa sorangan.

Yehezkiel 3:17–21.

Dina sabelas pasal munggaran Yehezkiel, anjeunna dipaparin panémbong ngeunaan karuksakan Yerusalem, anu digambarkeun ku visi-visi di sisi walungan Kebar, di tanah datar, jeung di Yerusalem. Anjeunna ditugaskeun pikeun ngumumkeun hiji pangéling-ngéling ngeunaan hukuman anu baris tumiba ka Yerusalem. Warta pangéling-ngéling ngeunaan hukuman anu baris tumiba ka Yerusalem téh nya éta pangéling-ngéling anu mimiti dipasihkeun ka garéja Advent Poé Katujuh Laodikea. Pangéling-ngéling éta nandaan hukuman jeung panolakan umat Allah di Yerusalem anu henteu miboga meterai Allah. Pangéling-ngéling anu dilambangkeun ku Yehezkiel téh nya éta pangéling-ngéling ngeunaan hukum Minggu anu geura datang.

Dina sawelas bab anu kahiji éta, tempat ieu bebeneran dipidangkeun, Ezékiel dijadikeun bisu, sarta satuluyna anjeunna ngan nyarita nalika Allah sacara husus muka sungutna; hal ieu lumangsung terus nepi ka karuksakan Yerusalem, nalika anjeunna tiasa nyarita deui.

Lajeng roh asup ka jero diri abdi, sarta nangtungkeun abdi dina suku abdi, tuluy nyarios ka abdi, saur-Na ka abdi, “Maneh, sing asup ka imah maneh, jeung kurung diri di jerona. Tapi maneh, eh anak manusa, tingali, maranéhna bakal masang tali ka maneh, sarta bakal meungkeut maneh ku éta, nepi ka maneh moal kaluar ka antara maranéhna. Jeung Kami bakal ngajadikeun létah maneh napel kana lalangit sungut maneh, ku kituna maneh bakal jadi bisu, sarta moal jadi anu mapatahan maranéhna: sabab maranéhna téh hiji kulawarga anu barontak. Tapi lamun Kami nyarios ka maneh, Kami bakal muka sungut maneh, sarta maneh kudu nyarios ka maranéhna, ‘Kieu timbalan PANGERAN ALLAH; anu ngadéngé, sing ngadéngé; jeung anu nolak, sing nolak: sabab maranéhna téh hiji kulawarga anu barontak.’ Yehezkiel 3:24–27.

Nalika Yerusalem runtuh, Yézékiel tiasa nyarios deui.

Sarta kajadian dina taun ka dua welas pangbuangan kami, dina bulan ka sapuluh, dina tanggal kalima bulan eta, aya saurang anu lolos ti Yerusalem datang ka kuring, pokna, “Eta kota geus dipaehan.” Ayeuna panangan PANGERAN aya kana kuring dina peutingna, samemeh anu lolos tea datang; sarta Anjeunna geus muka sungut kuring nepi ka manehna datang ka kuring isukna; sungut kuring dibuka, jeung kuring henteu bisu deui. Yehezkiel 33:21, 22.

Ragragna Yerusalem ngagambarkeun ragragna gareja Masehi Advent Poe Katujuh Laodikea dina poé-poé panungtungan. Eta ragrag lumangsung nalika maranéhanana anu geus disegel di Yerusalem dina pasal kasalapan tuluy diangkat jadi gareja anu meunang kameunangan. Jalma-jalma Laodikea di jero Yerusalem dicabut kaluar, sarta saratus opat puluh opat rébu diangkat nalika karajaan kamulyaan ditetepkeun. Karajaan kamulyaan éta ditipikeun ku diadegkeunana karajaan anugerah dina salib. Karajaan anugerah dina salib sajarah jeung karajaan kamulyaan dina hukum Minggu, sarta dua karajaan éta ditempatkeun kana runtuyan sajarah nubuat anu aya dina kitab Yehezkiel. Sabelas pasal kahiji, nalika Yehezkiel ditempatkeun dina kontéks tempat suci, nyaritakeun ngeunaan pamurnian gareja Allah nalika umat-Na robah tina gareja anu keur bajoang, anu dihartikeun minangka nu diwangun ku gandum jeung jukut goréng, jadi gareja anu meunang kameunangan, anu diwangun ku kurban gandum Pentakosta.

Jeung maneh, pangéran Israil anu jahat tur najis, anu poéna geus datang, nalika kajahatan bakal nepi ka tungtungna, kieu timbalan PANGERAN Allah: Cabut serban karajaan, jeung leupaskeun makuta: ieu moal tetep saperti kieu: luhurkeun anu handap, jeung handapkeun anu luhur. Kami baris ngabalikeun, ngabalikeun, ngabalikeun éta; jeung éta moal aya deui, nepi ka datang Anjeunna anu miboga hakna; sarta Kami baris masrahkeun éta ka Anjeunna. Yehezkiel 21:25–27.

Zedekiah teh raja panungtungan ti Yuda, sarta anjeunna teh “pangeran Israil nu jahat, nu poéna geus datang” dina ayat-ayat éta. Nebukadnesar geus rek ngarebut Yerusalem, jeung makuta Zedekiah bakal dipiceun ku Babul, anu engké bakal dijungkirbalikkeun ku urang Média jeung Persia, anu satuluyna bakal dijungkirbalikkeun ku urang Yunani, anu bakal dijungkirbalikkeun ku Roma. Dijungkirbalikkeun anu katilu ngahontal Roma, nyaéta sajarah nalika Sang Raja “anu memang hak-na” bakal nampi makuta karajaan rahmat dina ngadegkeun éta karajaan di kayu salib.

“Ka ‘pangeran durjana anu najis’ geus datang poé pangadilan panungtungan. ‘Cabut makuta imam éta,’ dawuh Gusti, ‘jeung copot makuta karajaan.’ Teu saméméh Kristus sorangan ngadegkeun Karajaan-Na, Yuda diidinan deui boga raja. ‘Kami baris ngagulingkeun, ngagulingkeun, ngagulingkeun éta,’ kitu timbalan ilahi ngeunaan tahta kulawarga Daud; ‘jeung éta moal aya deui, nepi ka Anjeunna sumping anu éta memang hak-Na; sarta Kami baris masrahkeun éta ka Anjeunna.’ Ezekiel 21:25–27.” Prophets and Kings, 451.

Dina mangsa hujan panungtungan, anu mimiti nalika pangadilan ka nu hirup dimimitian dina 9/11, Kristus ngadegkeun karajaan kamulyaan-Na.

“Lamun opat malaikat ngaleupaskeun, Kristus bakal ngadegkeun Karajaan-Na.” Spalding and Magan, 3.

Mangsa panyarandian dimimitian dina 9/11, sarta dina hukum Minggu gunung suci nu mulya diangkat luhur ngaleuwihan sakabéh pasir jeung gunung.

Ieu pangandika anu ku Yesaya bin Amoz katingali ngeunaan Yuda jeung Yerusalem. Jeung bakal kajadian dina poé-poé panungtungan, yén gunung tempat bumi PANGERAN bakal diteguhkeun di pucuk pagunungan, sarta bakal diluhungkeun ngaleuwihan pasir-pasir; jeung sagala bangsa bakal ngalir ka dinya. Jeung loba jelema bakal indit sarta nyarita, Hayu maraneh, urang naék ka gunung PANGERAN, ka bumi Allah Yakub; sarta Anjeunna bakal ngajarkeun ka urang ngeunaan jalan-jalan-Na, jeung urang bakal lumampah dina tapak-tapak-Na: sabab ti Sion bakal medal Hukum, jeung pangandika PANGERAN ti Yerusalem. Yesaya 2:1–3.

Dina 9/11 angin-angin dileupaskeun tuluy ditahan deui, ku kituna nandaan mimiti ditegakkanna karajaan dina Daniel dua, nya éta anu dilambangkeun salaku batu anu dipotong tina gunung anu ngeusi sakuliah bumi.

“Pandangan ieu dipasihkeun dina taun 1847 nalika dulur-dulur Advent anu ngajalankeun Sabat téh masih saeutik pisan, jeung ti antarana ogé ngan saeutik anu nganggap yén pangjagaan éta miboga pentingna anu cekap pikeun narik garis pamisah antara umat Allah jeung jalma-jalma anu teu percaya. Ayeuna, panggenapan tina pandangan éta mimiti katingali. ‘Mimitina tina mangsa kasusah’ anu disebatkeun di dieu henteu nujul kana waktu nalika bala-bala bakal

mimiti dicurahkeun, tapi kana hiji mangsa pondok pas saméméh éta dicurahkeun, nalika Kristus aya di tempat suci. Dina waktu éta, bari pagawéan kasalametan keur nutup, kasusah bakal datang ka bumi, jeung bangsa-bangsa bakal ambek, tapi tetep dikekang sangkan henteu ngahalangan pagawéan malaikat katilu. Dina waktu éta ‘hujan panungtungan,’ atawa panyegeran ti payuneun Gusti, bakal datang, pikeun méré kakawasaan ka sora tarik malaikat katilu, sarta nyiapkeun para suci supaya sanggup nangtung dina mangsa nalika tujuh bala panungtungan bakal dicurahkeun.” Early Writings, 85.

Al Masih ngadegkeun Karajaan-Na anu langgeng dina mangsa hujan ahir, sarta Karajaan-Na ngawengku karajaan rahmat anu geus diadegkeun di salib, kitu deui karajaan kamulyaan-Na dina hukum Minggu. Ti Zedekia nepi ka Babul (karajaan ka-1), ka Médo-Pérsia (karajaan ka-2), ka Yunani (karajaan ka-3), sarta terus ka Roma kahirupan (karajaan ka-4), ngagambarkeun sajarah anu nungtun kana karajaan rahmat. Sajarah éta ngagambarkeun runtuyan sajarah anu sajarah ti Roma Kapausan (Babul rohani, karajaan ka-5), nepi ka Amérika Sarikat (Médo-Pérsia rohani, karajaan ka-6), nepi ka Perserikatan Bangsa-Bangsa (Yunani rohani, karajaan ka-7), sarta terus nepi ka persatuan tilu rupa tina naga, sato galak, jeung nabi palsu, anu babarengan ngawangun Roma modéren (Roma rohani, karajaan ka-8 anu asalna tina anu tujuh).

Kameunangan karajaan éta dina Daniel dua digambarkeun ku hiji batu, sarta umat satia Allah téh mangrupa batu-batu dina Bait Allah.

Aranjeun oge, minangka batu-batu hirup, keur diwangun jadi hiji imah rohani, hiji imam-imam anu suci, pikeun ngahaturkeun kurban-kurban rohani, anu katarima ku Allah ku jalan Yesus Kristus. 1 Petrus 2:5.

Karajaan langgeng éta unggul ngalawan karajaan-karajaan dunya sarta ngeusi sakuliah dunya. Dina Yehezkiel pasal opat puluh nepi ka ahir bukuna, karajaan anu sarua éta digambarkeun minangka hiji Bait Allah anu ngeusi dunya ku cai kahirupan.

Urang baris neraskeun ieu perkara dina artikel salajengna.